

Arrest

**nr. 167 383 van 11 mei 2016
in de zaken RvV X en X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2016 (rolnummer X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 25 februari 2016 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak met het rolnummer X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier en de nota's.

Gelet op de beschikkingen van 14 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DESIRA loco advocaat M. SAMPERMANS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 24 juni 2015 België is binnengekomen, diende op 26 juni 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 25 januari 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 26 januari 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 28/07/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal op 30 september 2015 van 13.31 uur tot 16.10 uur, bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 18 juni 1969 in Bagdad geboren. U bent een soenniet van Arabische origine. U woonde eerst in Qahira te Bagdad. Vanaf 1978 woonde u in Talbiya te Bagdad. U werkte uw middelbare studies af in 1989 en werkte in de sanitair- en elektriciteitssector. U startte uw militaire dienst bij de luchtafweer op 13 augustus 1989. U bent een periode gedeserteerd geweest, maar toen een amnestiemaatregel werd aangekondigd in 1998 meldde u zich weer aan en kon u afzwaaien. Na uw legerdienst werkte u in de airconditioningsector.

Van midden 2005 tot ongeveer 2006 hebt u gewerkt als netwerktechnicus om internetaansluitingen te leggen op verschillende basissen van de Amerikanen. In 2006 werd het sektarische geweld erger. In dat jaar werd uw huis binnengevallen en werden veel documenten van u meegenomen, waardoor het voor de milities bekend werd dat u voor de Amerikanen had gewerkt. U hebt dan eerst een jaar in Hussein (Bagdad) gewoond en daarna twee jaar in Adhamiya (Bagdad).

In 2009 ging u terug in Talbiya wonen. Vanaf 2009 werkte u bij een motorhersteldienst. U verkocht uw huis in Talbiya en woonde vanaf 2010 in Dora (Bagdad) omdat u zich ongemakkelijk voelde bij de aanwezigheid van sjiitische milities zoals 'asaib ahl al haq' in uw wijk Talbiya. Van toen af werkte u als vertegenwoordiger.

In februari 2015 is een neef van u, M. A., gearresteerd door de nationale veiligheidsdienst. Onder marteling moest hij aan de autoriteiten namen doorgeven van personen met wie hij samenwerkte. Om de martelingen te laten stoppen gaf hij onder andere uw naam en die van uw broer door. U kwam dit begin april 2015 te weten en besloot op 15 april 2015 naar Erbil te vluchten. Op 10 mei 2015 bent u uit Irak vertrokken via Erbil.

Later in mei werd uw neef vrijgelaten toen bleek dat het om een naamsverwarring ging. Een zekere M. H. had de naam "M. A." doorgegeven in verband met een terroristische aanslag in 2006, maar bedoelde hiermee niet uw neef maar iemand anders met dezelfde naam. Toen bleek dat uw neef hier niets mee te maken had, kon hij gaan. U bent in België aangekomen op 24 juni 2015 en vroeg hier asiel aan op 26 juni 2015.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw nationaliteitsbewijs (d.d. 4/5/'11), uw kieskaart, uw militair pasje, uw woonstkaart van Dora en uw woonstkaart van Talbiya. Tevens legt u kopieën voor van uw identiteitskaart (d.d. 17/12/'12), uw paspoort (d.d. 7/6/'11), de paspoorten en nationaliteitsbewijzen van uw echtgenote en kinderen, uw voedselrantsoenkaart, uw huwelijksakte, de kieskaart van uw echtgenote, een uitwijkingbevel, een attest van terugkeer van een uitgeweken familie, een dagvaarding gericht aan degene die uw huis bezette en twee appreciatieattesten in verband met uw werk voor de Amerikanen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

U vreest enerzijds de sjiitische milities zoals asaib ahl al haq omdat u vroeger voor de Amerikanen hebt gewerkt. Anderzijds vreest u de Iraakse autoriteiten omdat uw neef onder marteling uw naam doorgaf aan de nationale veiligheidsdienst in het kader van een anti-terreuronderzoek. Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen en wel om onderstaande redenen.

Vooreerst kunnen enkele inconsistenties tussen uw verklaringen en die van uw neef A. A.-D. (CG (...); O.V. (...)) worden opgemerkt. Deze inconsistenties roepen ernstige twijfels op bij uw geloofwaardigheid. Zo verklaart hij dat jullie neef M. A. in juli 2014 werd opgepakt (CG (...) p.10), terwijl u beweert dat M. A. werd gearresteerd in februari 2015 (CGVS p.13). Aangezien de problemen waarvoor u in 2015 het land heeft verlaten het onmiddellijke gevolg zijn van deze arrestatie, is het bijzonder opmerkelijk dat jullie verklaringen dermate ernstig van elkaar afwijken. Opmerkelijk is ook dat uw neef beweert dat hij na de arrestatie van jullie neef verschillende voorzorgsmaatregelen nam, maar dat niemand anders van de familieleden dit hoefde te doen. Hij maakt nergens melding van het feit dat uw naam zou zijn genoemd tijdens de ondervragingen en dat u dus ook hoefde te vrezen voor vervolging omwille van die arrestatie (CG (...) p.12). Zelf vermeldt u trouwens ook nergens dat zijn naam zou zijn doorgegeven door uw neef tijdens diens arrestatie. U verklaart dat van uw familie enkel de naam van u en die van uw broer zouden zijn doorgegeven (CGVS p.14). Dergelijke inconsistente verklaringen doen twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien zijn er ook incoherenties in uw eigen verklaringen te bemerken. Zo verklaart u in eerste instantie rechtstreeks van thuis uit het land te hebben verlaten. U zou nadien nergens anders meer hebben verbleven (CGVS p.2). Later verklaart u dan weer dat u de laatste drie dagen in Bagdad afwisselend op uw werk of bij een vriend bleef slapen en dat u nadien nog gedurende een drietal weken bij uw broer in Erbil verbleef (CGVS p.15-16). Dergelijke incoherente verklaringen met betrekking tot uw

laatste verblijfplaats voor u het land verliet, versterken de reeds gerezen twijfel met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts blijft u ook vaag wat verschillende aspecten van uw relaas betreft. Zo kunt u niet zeggen wat er nog gebeurde met M. H., degene die de naam van uw neef had doorgegeven en dus aan de basis lag van het feit dat uw neef werd opgepakt. U hebt hier zelfs niet meer naar geïnformeerd (CGVS p.14). U weet ook niet of de persoon die M. H. eigenlijk had bedoeld toen hij de naam van uw neef noemde, ondertussen al dan niet werd opgepakt. Bovendien hebt u hier zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.16). Een dergelijke laconieke houding doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

Bevreemdend genoeg kunt u bovendien zelfs niet zeggen of de autoriteiten ondertussen al dan niet naar u op zoek zijn gekomen (CGVS p.16). U hebt aldus geen enkele concrete aanwijzing als zou u momenteel worden geviseerd met het oog op vervolging zoals gedefinieerd in de Vluchtelingenconventie. U hebt hier bovendien zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.18). Dergelijke vage verklaringen doen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder wankelen. U hebt nog twee broer en twee zussen in Bagdad wonen. Met hen gaat alles goed. Bovendien verblijven ook uw echtgenote en kinderen nog in Bagdad. Wat hen betreft haalt u enkel financiële moeilijkheden aan (CGVS p.5-6). Dit is allerm minst een aanwijzing dat u bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

U legt daarenboven geen bewijsstukken voor van de arrestatie die uw neef zou hebben ondergaan. Zelfs al zou u hiervan wel stukken kunnen voorleggen, dan nog zou dit enkel zijn problematiek kunnen aantonen en zou daarmee nog geen link zijn aangetoond met uw beweringen omtrent wat dit voor u zou betekenen.

Ten slotte zou u evenmin problemen hebben gekend bij de luchthaven toen u legaal, met uw eigen documenten, naar Erbil vloog (CGVS, p.11), wat er ook niet meteen op wijst dat u gesignaleerd stond bij de autoriteiten. U haalt tevens ook expliciet aan nooit problemen te hebben ondervonden met de Iraakse autoriteiten (CGVS p.18).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw vrees ten opzichte van de milities omwille van uw vermeende werkzaamheden voor de Amerikanen niet actueel is. U hebt slechts gedurende een korte periode voor de Amerikanen gewerkt en na 2006 geen enkele functie meer uitgevoerd die in verband stond hiermee (CGVS p.8-9). U werd daarna uit uw huis verdreven maar dit viel eerder te kaderen binnen het toen heersende sektarische geweld (CGVS p.3). Uiteindelijk kreeg u uw oorspronkelijke huis terug, maar bent u toch elders gaan wonen omdat u zich er toch niet volledig op uw gemak voelde wegens de aanwezigheid van sjiitische milities (CGVS p.5). U hebt nadien nog jaren probleemloos in Bagdad kunnen blijven wonen (CGVS p.12). U verklaart geen conflict te hebben met de sjiitische gemeenschap en zelfs getrouwd te zijn met een sjiitische vrouw (CGVS p.17). De problemen die u dus mogelijks zou hebben ondervonden ten tijde van het sektarische geweld in Bagdad zijn niet actueel van aard meer.

Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de overige door u voorgelegde documenten betreft dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie niet in positieve zin kunnen ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele nationaliteitsbewijs (d.d. 4/5/'11), uw kieskaart, uw militair pasje, uw woonstkaart van Dora, uw woonstkaart van Talbiya en de kopieën van uw identiteitskaart (d.d. 17/12/'12), uw paspoort (d.d. 7/6/'11), de paspoorten en nationaliteitsbewijzen van uw echtgenote en kinderen, uw voedselrantsoenkaart, uw huwelijksakte, de kieskaart van uw echtgenote en twee appreciatieattesten in verband met uw werk voor de Amerikanen. Deze documenten zeggen enkel iets over uw identiteit, herkomst en werkzaamheden, dewelke hier niet ter discussie staan. Het uitwijkingbevel, het attest van terugkeer uitwijkende familie en de dagvaarding gericht aan degene die uw huis bezette, gaan allen over zaken die niet meer actueel zijn, zoals hierboven reeds werd beargumenteerd. Ze zijn dan ook geen indicatie voor de door u aangehaalde actuele vervolgingsfeiten.

Tot slot dient te worden vermeld dat ook uw neef A. A.-D. (CG (...); O.V. (...)) een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 185 086 en 185 241 van rechtswege gevoegd. Op de zitting heeft verzoeker uitdrukkelijk aangegeven dat de Raad uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift inzake het beroep met rolnummer 185 241. Overeenkomstig voormelde bepaling wordt verzoeker derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift inzake het beroep met rolnummer 185 086.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Doordat in de bestreden beslissing de Dienst Vreemdelingenzaken als volgt stelt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren."

Dat de verwerende partij de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Dat het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen, hierna CGVS, geen geloof hecht aan het asielrelaas van verzoeker.

Verzoeker vreest enerzijds de sjjiitische milities, zoals asaib ahl al haq, omdat hij vroeger op verschillende Amerikaanse basissen heeft gewerkt. Anderzijds vreest hij de Iraakse autoriteiten omdat zijn neef, A. M., onder marteling de naam van verzoeker heeft doorgegeven aan de nationale veiligheidsdiensten in het kader van een anti- terreuronderzoek.

Verwerende partij stelt dat verschillende aspecten vaag zijn met betrekking tot het asielrelaas van verzoeker. Verzoeker weet niet wat er gebeurde met de heer H. M., hij is degene die de naam van verzoekers neef had doorgegeven aan de nationale veiligheidsdiensten. Daarnaast weet verzoeker ook niet wat er gebeurd is met de persoon die H. M. eigenlijk had bedoeld toen hij de naam van verzoekers neef doorgaf. Verzoeker heeft hierover een gebrekkige kennis aangezien hij in grote angst leefde op dat moment, hij vreesde ervoor dat wanneer hij vragen begon te stellen hieromtrent hij gevisieerd zou worden. Verzoeker leefde op dat moment zo onopvallend mogelijk zodat hij niet nog meer aandacht zou trekken.

Er wordt in de bestreden beslissing ook aangehaald dat er incoherenties zijn in de verklaringen van verzoeker. Er moet hier weldegelijk rekening worden gehouden met misinterpretaties van de vraagstellingen en het gebruik van een tolk.

De bestreden beslissing stelt ook dat verzoeker onvoldoende bewijsstukken heeft voorgelegd om zijn asielrelaas te ondersteunen. Er moet weliswaar rekening mee worden gehouden dat het niet evident is om in Irak aan documentatie te geraken. Tevens wordt er niet voor alles documentatie bijgehouden.

Daarnaast is verzoeker gevlucht waardoor hij niet in de mogelijkheid was om de toegankelijke documenten te verzamelen.

Er wordt ook vastgesteld dat verzoekers vrees ten opzichte van de milities omwille van zijn werkzaamheden voor de Amerikanen niet actueel is. Er is wel degelijk nog een actuele vrees, verzoeker is ergens anders gaan wonen omdat hij zich onveilig voelde wegens de aanwezigheid van sjjiitische milities.

Ook wordt erop gewezen dat alles goed gaat met verzoekers broers, zussen, zijn echtgenote en hun kinderen, die allemaal in Bagdad verblijven, volgens de bestreden beslissing is dit een aanwijzing dat verzoeker bij terugkeer geen gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren. Deze stelling is kort door de bocht, het is namelijk zo dat enkel verzoeker gevisieerd wordt.

De bestreden beslissing geeft zelfs aan dat verzoeker een risico loopt in zijn land van herkomst. Het stelt dat sjjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de informatie waarover verwerende partij beschikt blijkt zelfs dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'.

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St. THIJIS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43).

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en aan de formele motiveringsplicht.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Terwijl overeenkomstig artikel 3 EVRM mag niemand worden onderworpen aan foltering, noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen. (zie W. VAN GERVEN, Beginselen van behoorlijk handelen, R.W. 1982 - 1983, 963.)

Dat het evenwel dient benadrukt te worden dat verzoeker geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

Iedere onderdaan van een niet EU-land die niet kan terugkeren omdat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Verzoeker beroept zich op volgende beschermingsgrond 'Ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandeling'.

De aanvrager die niet zou voldoen aan de nodige voorwaarden om in aanmerking te komen voor de status van vluchteling kunnen om subsidiaire bescherming verzoeken

Teneinde de verzoeken correct te kunnen beoordelen moeten de EU-landen rekening houden met:

- alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de aanvraag wordt genomen, met inbegrip van de wetten en besluiten van het land van herkomst en de wijze waarop zij worden toegepast;
- de relevante documenten of verklaringen van de verzoeker of hij/zij mogelijks werd vervolgd of schade heeft ondervonden;
- het feit dat er een ernstige aanwijzing is van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op schade in gevallen waarin de verzoeker reeds werd vervolgd, bedreigd of ernstige en ongerechtvaardigde schade heeft ondervonden;
- zijn individuele situatie (verleden, leeftijd, geslacht, handelingen waarmee de verzoeker werd geconfronteerd of kan geconfronteerd worden, en die kunnen leiden tot vervolging of ernstige schade, enz.);
- iedere activiteit die door de verzoeker werd uitgeoefend sedert zijn vertrek uit het land van herkomst.

Dat geenszins rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas, en heeft de verwerende partij geenszins noodzakelijk geacht om de reële situatie te onderzoeken.

Verder gaat het wel degelijk om vrees voor vervolging. Ook mensen die in hun land van Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling wordt nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is het geval indien er "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen".

3.2. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd waarom aan verzoekers asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Meer bepaald wordt hierin vastgesteld dat: (i) verzoekers verklaringen zijn tegenstrijdig met die van zijn neef (RvV 183 690) op verschillende punten; (ii) verzoekers verklaringen zijn incoherent met betrekking tot zijn laatste verblijfplaats vooraleer hij zijn land verliet; (iii) verzoekers verklaringen zijn vaag met betrekking tot (a) wat er nog gebeurde met M.H. en (b) of hijzelf al dan niet werd of wordt geïnterviewd door de autoriteiten; bovendien heeft verzoeker hier niet naar geïnformeerd; (iv) verzoekers broer en zussen en zijn gezin verblijven nog in Bagdad zonder dat zij problemen ondervinden die wijzen op een vrees voor vervolging; (v) verzoeker legt geen stukken voor aangaande de arrestatie van zijn neef; (vi) verzoeker is op legale wijze uit Bagdad vertrokken, wat niet wijst op het feit dat hij gesignaleerd stond bij de autoriteiten, waarover hij bovendien stelt dat hij nooit problemen had met de Iraakse autoriteiten; (vii) de problemen die verzoeker tijdens het sektarisch geweld ondervond in 2006 en na zijn werkzaamheden voor de Amerikanen zijn niet actueel.

Verzoeker betwist het eerste motief dat betrekking heeft op de kern van zijn asielrelaas, met name het feit dat zijn naam werd genoemd in een terreuronderzoek door zijn neef M.A., niet.

In zoverre verzoeker het tweede motief bekritiseert en vraagt om rekening te houden met misinterpretaties van de vraagstellingen en het gebruik van de tolk, is de kritiek onvoldoende concreet uitgewerkt om de vastgestelde incoherenties te verklaren.

Waar verzoeker betreffende het derde motief stelt dat hij in grote angst leefde, vreesde dat hij zelf geïnterviewd zou worden en zo weinig mogelijk aandacht wou trekken, laat dit betoog niet toe dit motief in een ander daglicht te stellen. Bovendien dient dit motief in zijn geheel te worden gelezen en blijft het vreemd dat verzoeker tot op vandaag niet op de hoogte is of hij al dan niet wordt geïnterviewd. Dergelijke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen.

Aangaande het vierde motief vestigt verzoeker in zijn toelichting de aandacht op zijn soennitische origine. Waar op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 1) aangenomen kan worden dat soennieten in Bagdad een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt in zijn hoofde en uit de voormelde informatie evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat verzoeker, louter ingevolge het gegeven dat hij soenniet is en ingevolge een aanwezigheid aldaar, zou dreigen te worden vervolgd of geïnterviewd. Bovendien bevatten verzoekers verklaringen hiervoor tegenindicaties, zoals hij ook in zijn verzoekschrift opnieuw aangeeft stelt zijn familie het goed. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij louter ingevolge zijn profiel als soenniet problemen zou riskeren bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

Wat het vijfde motief betreft, tracht verzoeker een verklaring te geven voor het ontbreken van bewijsstukken voor de aangehaalde vervolgingsfeiten. De Raad merkt echter op dat het ontbreken van deze stukken een overtollig motief betreft, aangezien verzoekers verklaringen tegenstrijdig zijn met de verklaringen van zijn neef en ook dermate vaag en incoherent zijn dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas is komen vast te staan.

Het zesde motief, waarbij het weinig aannemelijk is dat verzoeker die gezocht wordt naar aanleiding van een terreuronderzoek zonder problemen via de luchthaven legaal uit het land kan vertrekken, wordt ongemoeid gelaten.

Wat de zevende motief betreft spreekt verzoeker louter de conclusie van de Commissaris-generaal tegen. Dergelijke verweer is niet dienstig, aangezien de Raad slechts kan vaststellen dat de gebeurtenissen ten tijde van het sektarisch geweld niet de aanleiding zijn geweest om het land te verlaten.

De motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nrs. 1 en 2) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Deze beoordeling vindt immers ook steun in de meest recente COI Focus "*Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 31 maart 2016 van Cedoca, die in een aanvullende nota van 15 april 2016 door de Commissaris-generaal werd voorgelegd.

De loutere bewering dat verzoeker een risico loopt in zijn land van herkomst, is te summier om als een dienstig verweer te kunnen worden beschouwd. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de in de bestreden beslissing vermelde, pertinente en terechte motieven. Gezien het hogervermelde en gezien de motieven van de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP